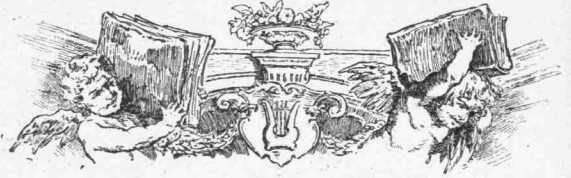

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 20 Ἰανουαρίου 1893. — Ὁ κ. Φ. Βίντερ ὠμίλησε περὶ τῶν ἀρχαίων ἵππεων τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως. Τὴν ἐρμηνείαν ἦν ἔδωκεν ὁ Studniczka ἐν Jahrbuch des archäol. Instituts (1891) εἰς τὸν ἵππεα, εἰς αὐτὸ τὸ σωζόμενον σκέλος ἔχνη διατηροῦνται ἐμφαίνοντα περιβολὴν Θρακῆς ἢ Σκύθου πολεμιστοῦ, δὲν ἀποδέχεται ὁ ῥήτωρ. Ἐπὶ μνημείου ἀναθηματικῷ διὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκην, ὡς ἐνόμισεν ὁ Στουδνιτσακα, ἀδύνατον ἦτο νὰ ἴσταται Πέρσης στρατηγός. Ὁ λαλῶν ὁρμάται ἐξ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πάντων τῶν ὁμοίων ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνευρεθέντων γλυπτῶν ἔργων. Τὸν ἵππεα, τοῦ ὁποῦ ὁ ἵππος ἔχει κυανόχρωμον γαίτην, θέτει εἰς τὸ τέλος τοῦ του αἰῶνος, νεώτερος δὲ εἶνε ὁ ἐρυθροχρόμου γαίτης ἵππος, τ. ἔ. ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ 5ου. Ὁ λεγόμενος ἄρα Πέρσης ἵππεδς διὰ λόγους τεχνικούς πρέπει νὰ εἶνε ἔργον τῶν περὶ τὰ 540 ἢ 530 ἐτῶν. Ὅλως δὲ ἀπίθανον εἶνε ἢ μᾶλλον ἀπαράδεκτον ὅτι μετὰ τὸ 490 οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς διαιώνισιν τοῦ κατορθώματος τοῦ Μαραθῶνος ἀνέθεσαν τὴν κατασκευὴν μνημείου εἰς τεχνίτην, οὗ ἢ ἀκμὴ πίπτει εἰς τὴν προγενεστέραν ἐκείνην ἐποχὴν, ἐνῶ ἡ τέχνη, ὡς ἐκ τῶν ἄλλων ὁμοιομορφῶν ἔργων δῆλον, εἶχε προοδεύσει σημαντικῶς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Τοῦναντίον τὸ μνημεῖον δύναται κατὰ τοὺς περὶ τὸ 540—530 χρόνους νὰ ἐξηγηθῆ ἐκ τῶν σχέσεων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θράκας (ὁ πρεσβύτερος Μιλτιάδης τύραννος ἐν Χερσονήσῳ), ὧν τὴν πολέμικὴν περιβολὴν ἔφερον ὁ ἵππεδς ὁ παριστάνων τὸν ἀφιερῶσαντα Ἀθηναῖον. Ὁ δὲ ἐρυθροχρόμου γαίτης ἵππος δὲν ἔφερον ἵππεα ἐπὶ τῶν νώτων, ἀλλ' ὠδηγεῖτο ὑπ' ἀνδρός, εἰς τὸ μνημεῖον δὲ τοῦτο ἀναγνωρίζει ἀνήκουσαν σωζομένην τινὰ βᾶσιν, ἐφ' ἧς διακρίνονται δύο ὄπλα ἵππου καὶ δύο πόδες ἀνθρώπινου. Ἡ ἀναλογία τῶν μέτρων ἐπιτρέπει τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. — Ὁ κ. Ράγγελ ἐξηκολούθησε τὴν περὶ Ὀμηρικῶν ὄπλων πραγματείαν. Ἡ μεγάλη ἀπὸ τοῦ λαϊμοῦ μέχρι τῶν σφυρῶν καθήκουσα ἀσπίς τῶν Ὀμηρικῶν ἥρώων καθίστα περιττὰς τὰς ὑποτιθεμένας χαλκᾶς κνημίδας. Εἰς τοὺς Μυκηναίους τάφους δὲν εὐρέθη τι δικαιολογεῖν τὴν ὑπαρξίν τοιοῦτου ὄπλου. Αἱ κνημίδες ἦσαν ἀπλῶς ἐπικαλύματα τῶν κνημῶν, ἀναγκαῖα ἕνεκα τῆς προσταθῆς τῆς μεγάλης ἀσπίδος, χαλκαῖ δὲ ἔγιναν εἰς ὑστέρους χρόνους, ὅταν αὕτη κατέστη βραχυτέρα. Ἀλλ' ἦσαν ὅπωςδὴποτε δύσχρηστοι καὶ ἄσκοποι, διὸ καὶ ἐξέλιπον μετ' οὐ πολὺ. Ἐπὶ Μακεδόνων ἐμφανίζονται αὐθις, διότι ἡ ἑλληνικὴ αὕτη φυλὴ διασώζει ἐν γένει πολλὰ τὰ ἀρχαιοτρόπα. Καὶ ἐπὶ Ῥωμαίων ἄπαξ ἐτι ἐμφανίζονται ἐν τῷ ὄπλισμῷ αὐτοκρατορικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος. Τὸ ἔπος διὰ τοῦτο γνωρίζει μόνον ἐνκνήμιδας Ἀγαιούς, τὸ δὲ ἄπαξ εἰρημένον χαλκοκνημίδες (H 41) οἱ φιλόλογοι πρὸ πολλοῦ ἀνεγνώρισαν ὡς εἰς παρεμβληθένον χωρίον ἀνήκον. Καὶ ἡ περικεφαλαία δὲν περιέκλειε τὴν κεφαλὴν (πλὴν ἐννοεῖται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ στόματος) μέχρι τοῦ τραχήλου (Visirhelm), ἀλλὰ μόνον τὸ κρανίον μέχρι τοῦ μετώπου, ἐκ τούτου δὲ τοῦ σχήματος αὐτῆς ἐξηγοῦνται καὶ οἱ κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ὄτα τραυματισμοί, ὡς ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. Ὁ ῥήτωρ ἐξηγεῖ ὁμοίως κατ' ἄλλον τρόπον τὰ ἐπίθετα «αὐλώπις» καὶ «τετραφάλος». — Ὁ κ. Διόρπελδ ἐχθετεῖ τὰ τελευταῖα ἐξαγόμενα τῶν παρὰ τὴν Ἐννεάχρουνον ἀνασκαφῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν ὁ κορυφαῖος τῶν Ἰσπανῶν λυρικῶν ποιητῶν Θουρίλλιας, ὁ κατὰ τὸ 1889 στεφθεὶς ἐν τῇ Ἀλάμπρα ἔθνικος τῆς Ἰσπανίας ποιητής.

— Ὁ διάσημος Ἀγγλος ποιητὴς Σουίνμπορν συνέθεσεν ὠραίαν ᾠδὴν διὰ τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τοῦ Σικάγου, μελοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Στάνφορντ.

— Ὑποψήφιοι διάδοχοι τοῦ Τζὼν Λεμονᾶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ φέρονται οἱ κ. κ. Βρυντιέρ καὶ Μανουέλ.

— Κατὰ τοὺς ἐν Ζακύνθῳ καταστρεπτικούς σεισμούς ὑπέστησαν μεγάλην βλάβην καὶ δύο μνημεῖα ἔθνικῆς δόξης ἢ οἰκία ἐν ἧ ἐγεννήθη ὁ Οὐγος Φλώμοις, καὶ ἄλλη ἐν ἧ ἐγράφη ὁ πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ὕμνος τοῦ Σολωμοῦ, ἧς εἰκόνα ἐδημοσίευσεν ἡ Ἔστια.

— Ἐξελέγησαν μέλη τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ὁ Ἑρρίκος δὲ Βορνιὲ καὶ ὁ Τυρὸ Δανζέν.

— Ἀπεβίωσεν ἐξ ἡ κοντοσύτης ὁ Δανιὴλ Σπέτσερ, ὁ διάσημος «Βιενναῖος Περιπατητικὸς» τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου», τὰ μεθυραφικὰ ἄρθρα τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξαν ἐπὶ ἔτη τὸ ἐντρύφημα τοῦ βιενναίου κοινοῦ.

Μουσικά

Τὸ διάσημον Quartetto Helmsberger τῆς Βιέννης, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἀρίστων ἐν Εὐρώπῃ μουσικῶν, ἀρκεῖται ἐνταῦθα ἵνα δώσῃ δύο συναυλίας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ, τὴν Τρίτην καὶ τὴν Πέμπτην τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

Ο ΕΦΕΤΙΝΟΣ ΧΕΙΜΩΝ

Ἡ ἐν τῷ Ζωολογικῷ Κήπῳ τοῦ Βερολίνου, ἄρκτος ἕνεκα τοῦ πολλοῦ ψύχους ἀκολουθήσασα τὸν θυμὸν τῶν κυριῶν ἐφόρεσεν εἰς τὸν λαϊμόν τῆς . . τὸν Βόαν.